

[Waldorff]

ca. 2.800 kr., som altså rammer oven i det indgreb, de blev udsat for, oven i de 10.000–15.000–20.000 kr., som man rammer havnearbejderne med på grund af indgrebet over for de supplerende dagpenge.

Vejrligsbestemmelserne er ikke trådt i kraft endnu, og derfor har vi ikke set de praktiske virkninger. Fru Lone Dybkjær siger, at det også kan være et problem, og derfor skal man overvåge udviklingen. Jeg synes egentlig, det er fantastisk. Nu har man lavet fadæsen én gang med de supplerende dagpenge, hvor man først skulle se alle eksemplerne og også skulle se aktionerne, før man begyndte at overveje positivlister, og nu kommer vi så til vejrligsbestemmelserne, hvor man kan sige stensikkert, uanset om man vil bruge det som en opfordring til at gøre noget ved sagerne eller ej, at det betyder det helt store koks på bygningsarbejdspladserne. Det er der ingen tvivl om. Men det afviser man at diskutere på forhånd, og man siger, at man må se på det, når det kommer.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge også de radikale, hvor man egentlig finder en begrundelse for at synes, det er rimeligt, at en bygningsarbejder skal udsættes for at skulle klare sig en hel uge for én dags løn. Det er noget, der vil ske ret tit med de nye vejrligsbestemmelser, hvorefter man ikke får nogen understøttelse de 3 første vejrligsdage. Jeg kunne godt tænke mig en forklaring på, hvad der er den højere retfærdighed i, at en speciel gruppe som følge af de her vejrligsbestemmelser skal udsættes for noget sådant. Det er selvfølgelig ikke noget, der sker hver uge, det ved jeg godt, men det kommer til at ske, og det kommer til at ske jævnlige. I snit betyder alene den her bestemmelse ifølge Fagbladet, at en bygningsarbejder mister i hvert fald 5.000 kr. om året. Og så kan der være de andre bestemmelser om søgnehellidage, mindstekrav til ledighedslængde og alt det andet, som også rammer bygningsarbejderne.

Vi har altså en arbejdsløshedslovgivning, som bygger på det princip, at kun i tilfælde, hvor der er tale om vægning, skal det have konsekvenser for understøttelsen. I alle andre tilfælde af arbejdsløshed, det være sig på grund af vejret, det være sig på grund af ordremangel, det være sig på grund af maskinuheld, materialeangel, i princippet hvad som helst, har man krav på understøttelse, og sådan har det været.

Så kan man begynde at snakke om vejret: ja men skal man så ikke have den samme lovgivning for f.eks. fiskeindustrien – det er også noget, der delvis er begrundet i vejret? Hvorfor skal man have forskellige retningslinjer for bygningsarbejdere og for folk ansat i fiskeindustrien? Jeg mener virkelig, at det her er udtryk for en ekstrem vilkårlighed, som ikke har noget som helst andet formål end at skrabte penge sammen til staten. Man tager nogle grupper, hvor man synes, at her kan man sætte ind, måske uden at det får alt for store konsekvenser, fordi det trods alt er afgrænsede grupper, det handler om.

Så vil jeg sige noget om specielt havnearbejdernes strejke, som jo har tvunget regeringen til at komme med det her dispensationsforslag, og hvor alle – undtagen SF og VS – nu har så forfærdelig travlt med at prøve at presse eller opfordre havnearbejderne til at gå i arbejde. Jeg tror heller ikke, at havnearbejderne vil gøre det efter den her debat. Jeg tror, at de muligvis vil være endnu mere vrede over den holdning, de bliver mødt med, og det har sammenhæng med den straffeaktion, regeringen har iværksat ved at lave en 1½–2 måneders dispensation for havnearbejderne.

Havnearbejderne har samtidig været udsat for en hetz, som siger sparto til det meste af, hvad vi har oplevet i faglige konflikter. Når f.eks. Dansk Arbejdsgiverforening sender manipulerede tal til TV-Avisen, så ryger de lige på skærmen, uden at der bliver stillet kritiske spørgsmål ved de beregninger, arbejdsgiverne kommer med. Når havnearbejderne så korrigerer tallene og sender dem frem til TV-Avisen, så kommer de slet ikke på. Tilsvarende når en landmand henvender sig til B.T. eller til TV eller hvem som helst og siger, at nu må han til at gasse sine kyllinger, så går den også bare lige ind. Når folk så dokumenterer, at der faktisk er rigeligt korn, men at problemet muligvis er, at nogle af landmændene praktiserer en, skal vi sige mildere form for dyremishandling, som betyder, at de stuver kyllingerne sammen, så de er nødt til at putte antibiotika i foderet, så er der ikke nogen, der er interesseret i den slags oplysninger. Der er ikke nogen, der er interesseret i, at det muligvis kunne være bønderne, der gjorde sig skyldige i dyremishandling, fordi alle de, der sidder på magten, har inter-